

27.11.2023

POL-2023-127636

Giltighetstid
1.12.2023 - 30.11.2028

Författningsgrund
Polisförvaltningslag (110/1992) 4 §

Ändrar/Upphäver
2020/2011/2098, 13.12.2011 Klassificering av
misstänkta hatbrott eller brott av hatkaraktär i
informationssystemet för polisärenden

Målgrupper
Polisen

Identifiering, utredning och registrering av misstänkta hatbrott eller brott av hatkaraktär i polisverksamheten

Innehåll

Identifiering, utredning och registrering av misstänkta hatbrott eller brott av hatkaraktär i polisverksamheten.....	1
1 Anvisningens syfte.....	2
2 Definitionen av hatbrott.....	2
3 Hatbrottsmotiv	3
4 Hatbrottsindikatorer	7
5 Förundersökning och åklagarsamarbete	7
6 Klassificering av hatbrott och tolkning av statistik	8

1 Anvisningens syfte

Syftet med denna anvisning är att på riksnivå styra identifieringen av hatbrott i polisverksamheten och i samband med utredningen av brotten styra registreringen av dem i informationssystemet för polisärenden.

Förundersökningen och polisens övriga operativa verksamhet har stor betydelse för att ett eventuellt hatmotiv ska identifieras i ett tidigt skede. Hela brottsprocessen gynnas av att ett eventuellt hatmotiv reds ut ända från det att polisanmälan har gjorts, så att motivet beaktas under hela förundersökningsprocessen. Då kan åklagaren yrka på straffskärpning enligt 6 kap. 5 § 1 mom. 4 punkten i strafflagen (39/1889, SL). I Polisyrkeshögskolans utredning som justitieministeriet låtit utföra, *Hatbrott och hur de behandlas inom straffprocessen*¹, konstaterades brister i identifieringen och behandlingen av hatmotiv i straffprocessen. Detta innebär att det straffrättsliga ansvaret inte förverkligas till alla delar.

Förutom att det är viktigt att det straffrättsliga ansvaret förverkligas anses hatbrotten vara förknippade med accentuerad skadlighet och farlighet på grund av brottens natur. I hatbrott utsätts offret inte för gärningen av en slump, utan väljs ut med anledning av en personlig, vanligen synlig egenskap. Förutom fysiska konsekvenser kan detta ha psykiska och sociala konsekvenser. Hatbrott har inte konsekvenser enbart för brottsoffret. Hatbrottslighet påverkar också i större omfattning samhället, relationerna mellan olika befolkningsgrupper och den sociala kohesionen. Hatbrott kan hålla fördomar och fientlighet vid liv i samhället och orsaka rädsla i de grupper som utsätts för brotten. Hatbrotten ökar särskilt offrets rädsla för att bli offer på nytt. Brott med hat eller rasism som motiv kan också vara extremistiska brott. Å andra sidan kan resultatet vara extremistiskt beteende om personen som utsätts för hatbrott blir utslagen.

Ett enskilt hatbrott kan också betraktas som ett så kallat signalbrott. I detta fall kan den minoritet som brottsoffret representerar uppleva sig kollektivt via offret ha blivit föremål för ett brott. I ett sådant fall ses brottet som ett hot mot den grupp som offret representerar.

2 Definitionen av hatbrott

Begreppet hatbrott definieras inte separat i Finlands lagstiftning. I polisverksamheten och i denna anvisning avser hatbrott ett brott mot en person, grupp, någons egendom, en institution eller en representant för dessa där offret väljs ut som brottsoffer utifrån en förmodad eller faktisk etnisk eller nationell bakgrund, religiös övertygelse eller livsåskådning, sexuell läggning, könsidentitet, könsuttryck, kön eller funktionsnedsättning.

Definitionen av hatbrott uppfylls redan om gärningsmannen förmodar att offret tillhör någon av de ovannämnda folkgrupperna. Offrets verkliga

¹ Justitieministeriets publikationer, utredningar och anvisningar 2021:18; *Hatbrott och hur de behandlas inom straffprocessen*

folkgrupp har då ingen betydelse vid bedömningen av hatbrottet. Offret kan till exempel ha en nära relation till någon som hör till denna grupp och på så sätt väljas ut som offer. Offret kan också ha någon annan anknytning till gruppen, till exempel främja eller stödja den.

Definitionen av hatbrott får stöd av straffskärpningsgrunden i strafflagen. En straffskärpningsgrund är enligt 6 kap. 5 § 1 mom. 4 punkten i strafflagen att brottet begås utifrån ett motiv som baserar sig på ras, hudfärg, härstamning, nationellt eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, kön, sexuell läggning eller funktionsnedsättning eller utifrån något annat motiv som är jämförbart med dessa². Förutom skärpningsgrunden nämns i strafflagen en del brott för vilka brottsrequisitet innefattar ett hatmotiv. Exempel på sådana brottsbenämningar är diskriminering, hets mot folkgrupp och grov hets mot folkgrupp. Skärpningsgrunden tillämpas inte på dessa brott.

Vilken gärning som helst som definierats som brott i vår brottslagstiftning kan i princip vara ett hatbrott. Gärningens motiv avgör om det är fråga om ett hatbrott. De vanligaste brotten som grundar sig på ett hatmotiv är till exempel misshandel, olaga hot och ärekränkning. Hets mot folkgrupp är ett brott som redan i sig kan anses omfatta ett hatmotiv, vilket betyder att den ovannämnda skärpningsgrunden inte tillämpas. Domstolen kan också beakta hatmotivet som en omständighet som skärper straffet även på den s.k. normala straffskalan.

3 Hatbrottsmotiv

Polisen säkerställer att hatmotiven reds ut i tillräcklig omfattning och registreras i förundersökningsprotokollet när hatbrott förundersöks, för att motiven ska kunna beaktas i åtalsprövningen, när straffyrkan och påföljdsställningstagandet utarbetas och när straffet bestäms.³ Om det misstänks att ett brott har begåtts utifrån ett hatmotiv ska särskild uppmärksamhet fästas vid att alla bevis för och emot hatmotivet beaktas i förundersökningen. Tecken på ett hatmotiv kan vara till exempel gärningsmannens handlande, slagord och kränkande tillmälen före brottet. Ett annat tecken på ett hatmotiv kan vara gärningsmannens tidigare handlande som varit förknippat med hatbrott eller tecken på att gärningsmannen hört till vissa grupper vars verksamhetsidé grundar sig till exempel på rasism.⁴

Med hatbrottsmotiv avses gärningsmannens fördomar eller fientlighet gentemot offrets förmodade eller faktiska egenskaper. Definitionen av

² I straffskärpningsgrunderna i strafflagen beaktas gärningens rasistiska hatmotiv som 2011 utvidgades till att även omfatta andra hatmotiv. I början av 2023 tillfogades kön som hatmotiv.

³ Slutrapport från arbetsgruppen som berett en åtgärdsplan för bekämpning av hatretorik och -brott 14.11.2016. s. 6.

⁴ Slutrapport från arbetsgruppen som berett en åtgärdsplan för bekämpning av hatretorik och -brott 14.11.2016. s. 9.

hatbrott uppfylls redan om gärningsmannen förmodar att offret tillhör någon av följande referensgrupper. Dessa faktorer/referensgrupper är:

1) Etniskt eller nationellt ursprung

Ras, hudfärg, härstamning, etniskt eller nationellt ursprung eller bakgrund, språk och nationalitet. I denna referensgrupp kan gärningen till exempel vara rasistisk. Förutom att gärningen vanligen riktas mot en representant för denna folkgrupp kan den också vara riktad till exempel mot en anställd vid en förläggning med anledning av personens arbete. Ett enskilt hatbrott kan också ses som ett s.k. signalbrott. Då kan den minoritet som brottsoffret representerar via offret uppleva sig kollektivt ha blivit föremål för brottet – brottet upplevs som en hotelse mot den grupp som offret representerar. Till exempel kan personens familjemedlemmar och släktingar också känna sig otrygga om deras släkting har fallit offer för ett hatbrott.

2) Religion, övertygelse, livsåskådning

Till denna referensgrupp hör förutom religion och övertygelse även livsåskådning. Livsåskådning omfattar till exempel ett hatmotiv riktat mot en ateist.

3) Sexuell läggning

I gärningar som hör till denna referensgrupp är brottsmotivet den sexuella läggningen. Offret kan vara en person som hör till en sexuell minoritet, till exempel en homosexuell, lesbisk eller bisexuell person eller en person som gärningsmannen antar att tillhör en sexuell minoritet.

4) Könsidentitet

Med könsidentitet avses personens upplevelse av att vara man eller kvinna, båda eller ingendera. Identiteten kan också vara till exempel ickebinär, könlös eller intersexuell⁵. Beträffande gärningar som hör till denna referensgrupp kan gärningen grunda sig till exempel på hat, avsky eller motvilja mot dessa identiteter. Beteendet kan ta sig uttryck som förringande, nedvärdering, utestängning, trakasserier eller diskriminering. Dessa är jämförbara med fenomen såsom sexism och rasism.

En *könsminoritet* anses omfatta transpersoner, könlösa och personer med könsdysfori. Till könsminoriteterna hör dessutom *intersexuella personer* som uppvisar drag i kroppen som inte entydigt kan definieras som kvinnligt eller manligt.⁶

⁵ Intersexualism betyder en rad anatomiska skillnader där könsrelaterade drag som till exempel kromosomer, könsorgan eller hormonverksamheten inte är entydigt typiska för kvinnor eller män. Intersexualism är en naturlig kroppslig variation och visar att människor inte heller i biologiskt hänseende kan indelas i två kön som utesluter varandra. Intersexualism kan också utgöra en del personers könsidentitet. En *ickebinär* person kan vara både man och kvinna, någonting däremellan eller helt och hållet utanför denna indelning. Ickebinäritet kan också vara ett paraplybegrepp för en annan ickebinär könsupplevelse. <https://seta.fi/sateenkaaritieto/sateenkaarisnasto/>

⁶ <https://seta.fi/sateenkaaritieto/sateenkaarisnasto/>

Ordet *transperson* är ett allmänbegrepp som ofta används för att beskriva alla vars könsidentitet eller könsuttryck ibland eller alltid skiljer sig från förväntningarna för det kön som registrerats för dem vid födseln. Som transpersoner räknas transvestiter, ickebinära/transgender och transkönade. Begreppet transsexuell har använts tidigare, men det är ett föråldrat begrepp som kan upplevas som kränkande.⁷ Detta begrepp ska inte användas i polisverksamheten.

Transpersoner. En transperson har en annan könsidentitet än den som registrerats för personen vid födelsen. Transpersonens könsidentitet kan vara man, kvinna och/eller någonting annat. En transperson kan korrigera sin kropp så att den motsvarar personens könsidentitet. För transpersoner är det viktigt att de blir bemötta som det kön de är innerst inne. Därför är också de sociala och juridiska aspekterna av en könsbekräftande behandling viktiga. En transman är en man som registrerats som flicka vid födelsen, men som har en manlig könsidentitet. En transkvinna är en kvinna som registrerats som pojke vid födelsen, men som har en kvinnlig könsidentitet.⁸

Könlös. Alla människor har inte en könsidentitet. En del personers könsidentitet kan vara könlöshet. En person som upplever sig vara könlös kan också definiera sig med termen agender. Som agender beskrivs ofta någon som saknar könsidentitet eller som inte definierar sig själv i fråga om kön.⁹

5) Könsuttryck

Könsuttryck omfattar allt handlande och beteende med vilket individerna för sig själva och för andra uttrycker att de är kvinna, man eller någonting annat. Det kan till exempel handla om kläder, utseendet i övrigt, sättet att tala, miner och gester.

Transvestism. Transvestism betyder att personen har ett behov att genom gester, kläder eller utsmyckning uttrycka ett annat (binärt) kön än det som registrerats för personen vid födelsen. Transvestiter är ofta nöjda med det kön som registrerats för dem vid födelsen och de har inget behov att göra juridiska ändringar och/eller medicinska korrigeringar i fråga om könet. För transvestiter är det viktigt att de bemöts som representant för det kön de uttrycker i en viss situation.¹⁰

6) Kön

Med kön avses kvinnor och män. Precis som vid ett brott som begåtts utifrån etniskt ursprung eller hudfärg har offret för ett brott som begåtts utifrån ett könsrelaterat motiv inte valts ut som offer av en slump, utan med anledning av en sådan synlig egenskap som eventuellt även i

⁷ <https://seta.fi/sateenkaaritieto/sateenkaarisanasto/>

⁸ <https://seta.fi/sateenkaaritieto/sateenkaarisanasto/>

⁹ <https://seta.fi/sateenkaaritieto/sateenkaarisanasto/>

¹⁰ <https://seta.fi/sateenkaaritieto/sateenkaarisanasto/>

fortsättningen gör att personen riskerar att bli föremål för brott. Gärningen är i princip lika förkastlig oberoende av om den är riktad mot en man eller en kvinna.

I vissa särskilda situationer kan personens yttre egenskap, till exempel kön, emellertid vara det enda eller det mest dominerande motivet till gärningen. En faktor i anslutning till offret kan vara offrets aktiva roll i frågor som gäller könets ställning.

Den misstänkte personens eget beteende och kommunikation före händelsen kan vara tecken på ett hatmotiv, bland annat huruvida den misstänkte har uttryckt sig eller publicerat texter som är förknippade med ett hatmotiv. Den misstänkte kan också vara aktiv i en "hatgrupp" på sociala medier. Gärningsmannen har eventuellt tidigare gjort sig skyldig till motsvarande gärningar eller har misstänkts för sådana. Att gärningen sker under eller kort efter en könsrelaterad sammankomst eller demonstration kan indikera ett hatmotiv.

Till exempel kvinnor som är aktiva inom samhällsdebatten till exempel i egenskap av journalister, forskare eller politiker är enligt flera utredningar oftare än män utsatta för kränkande uttryckssätt med sexistiska övertoner. Det kan vara fråga om brott som kränker individens ära eller privatliv eller andra brott som kränker individens frid och integritet (olaga hot, förföljelse).¹¹

7) Funktionsnedsättning

Definitionen av funktionsnedsättning är inte entydig. I FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning definieras personer med funktionsnedsättning på följande sätt:

Personer med funktionsnedsättning innefattar bl.a. personer med varaktiga fysiska, psykiska, intellektuella eller sensoriska funktionsnedsättningar, vilka i samspel med olika hinder kan motverka deras fulla och verkliga deltagande i samhället på lika villkor som andra.

Motivet för ett hatbrott som gäller funktionsnedsättning är fördomar eller fientlighet mot offrets förmodade eller faktiska funktionsnedsättning. Hatbrottet kan vara riktat mot en person med funktionsnedsättning eller dennes närstående, till exempel make eller maka och vänner. Dessa brott kan också begås inom familjen.¹²

8) Ett annat motiv som är jämförbart med de ovannämnda

I denna undergrupp registreras sådana fall där motivet eller föremålet för gärningen inte passar in i någon av de ovannämnda grupperna. Dessa kan vara andra grupper i behov av särskilt skydd som är jämförbara med de folkgrupper som nämns i 6 kap. 5 § 1 mom. 4 punkten i strafflagen. Sådana

¹¹ RP 7/2021 rd, s. 16

¹² <https://thl.fi/sv/web/vald/vald-mot-olika-grupper/vald-mot-personer-med-funktionsnedsattning>

är till exempel personer som lider av någon viss sjukdom ¹³ eller som hör till en viss åldersgrupp.

4 Hatbrottsindikatorer

Med indikatorer för hatbrott avses brottsrelaterade detaljer eller omständigheter som ger anledning att förmoda att det kan vara fråga om ett hatbrott. Exempel på dessa indikatorer:

- Offrets eller vittnets uppfattning om motivet: misstänker offret eller vittnet att brottsmotivet var hat mot en viss grupp eller mot personens skyddade egenskaper?
- Faktorer som gäller offret: hör offret hör till en minoritetsgrupp eller förmodar den misstänkte detta? Främjar offret aktivt minoriteters rättigheter?
- Den misstänktes beteende och kommunikation: har den misstänkte uttryckt sig/publicerat texter/gjort gester som är förknippade med ett hatmotiv?
- Faktorer och kopplingar som är förknippade med den misstänkte: är den misstänkte aktiv i en "hatgrupp"? Har personen gjort sig skyldig till eller misstänkts för motsvarande gärningar tidigare?
- Brottplats och -tid: inträffade gärningen på en dag med särskild betydelse, till exempel en religiös helgdag, nationaldag, Pride, internationell minnesdag för transpersoner, romernas nationaldag eller årsdagen för en historisk händelse, till exempel för kristallnatten?
- Föremålet är en byggnad: om föremålet för gärningen är en fastighet, är det ett företag som drivs av minoriteter, en lokal som används för religionsutövande, är det till exempel fråga om en etnisk grupps klubblokal eller ett kontor för en organisation som försvarar sexuella minoriteters eller könsminoriteters rättigheter?
- Våldets karaktär: var det misstänkta brottet förknippat med nedsättande behandling? Om det var fråga om en fastighet, skadades den med nedsättande symboler eller till exempel med avföring?
- Avsaknaden av ett annat motiv kan också i en del situationer vara ett tecken på ett rasistiskt motiv/hatmotiv bakom gärningen.

5 Förundersökning och åklagarsamarbete

Hatbrott hör till sådana brottmål som ska anmälas till åklagaren. Polisstyrelsen har utfärdat anvisningen *Brottmål och tvångsmedel åklagaren ska underrättas om* (POL-2023-55661) om brottmål som åklagaren ska underrättas om enligt 5 kap. 1 § i förundersökningslagen. Enligt anvisningen ska åklagaren underrättas om brottmål som misstänks ha ett politiskt motiv eller ett motiv enligt 6 kap. 5 § 1 mom. 4 punkten i strafflagen.

¹³ RP 317/2010 rd. s. 37

När åklagaren har underrättats om ett brott som lämnats för utredning ska undersökningsledaren beakta sin skyldighet att höra åklagaren innan förundersökningen avslutas. Syftet med samarbetet är att få reda på åklagarens syn på huruvida förundersökningsmaterialet är tillräckligt. Åklagaren ska delta i förundersökningen i sådan utsträckning att han eller hon kan försäkra sig om de omständigheter som utretts i förundersökningen och huruvida de är tillräckliga. Beslut som fattats och riktlinjer som dragits upp i förundersökningssamarbetet antecknas i undersökningspromemorian om en undersökningsplan inte används.

Enligt 6 kap. 24 § i lagen om yttrandefrihet i masskommunikation (460/2003) beslutar riksåklagaren om åtal ska väckas för ett brott som grundar sig på innehållet i ett publicerat meddelande och som hör under allmänt åtal samt för chefredaktörsförseelse i anslutning till ett sådant brott. Riksåklagaren bestämmer då också vem som ska utföra åtalet. Förundersökningen kan dock inledas genast och efter polisens förhandsanmälan hämtar åklagaren ett så kallat uppföljningsförordnande på statsåklagarens kontor. Sådana är till exempel brottet hets mot folkgrupp och den grova formen av detta brott (SL 11 kap. 10 § och 10 a §).

Polisstyrelsen har utfärdat anvisningen *Prioritering och beslutsfattande vid förundersökning* (POL-2023-68548) som stöd för brådskande och prioriterad förundersökning. Förundersökning av hatbrott ska enligt förundersökningslagen göras skyndsamt om målsäganden är under 18 år och det misstänkta brottet är ett mot målsäganden riktat sexualbrott eller brott mot liv, hälsa, frihet, integritet, frid eller ära eller ett rån- eller utpressningsbrott (FöUL 3:11.3).

Beträffande övriga hatbrott ska det bedömas om de till sin karaktär är sådana att utredningsåtgärder bör vidtas utan dröjsmål/omedelbart. Med detta avses de utredningsåtgärder som ska vidtas före andra åtgärder och vars syfte bland annat är att trygga utredningen av brottet och förhindra ytterligare skador. Ju grövre och hårdare straffbar brottsmisstanke det är fråga om, desto snabbare ska utredningsåtgärderna i regel vanligen inledas. Detsamma gäller brottmål som kräver omedelbara åtgärder och där målsäganden är en person i sårbar ställning. Dessutom ska det beaktas att ett brott som begås utifrån ett hatmotiv kan vara en så skadlig gärning för målsäganden att utredningsåtgärderna måste inledas utan dröjsmål.

6 Klassificering av hatbrott och tolkning av statistik

De internationella fördrag som är förpliktande för Finland kräver uppföljning av hatbrott och rapportering på nationell och internationell nivå. För att hatbrott eller gärningar med karaktär av hatbrott och dithörande polisanmälningar ska kunna identifieras i polisens informationssystem ska anmälningarna klassificeras som "hatbrottsfall". Klassificeringen är obligatorisk i polisens informationssystem även om systemet inte skulle

kräva detta. Undersökningsledaren ansvarar för att klassificeringsuppgifterna i PATJA har införts rätt.

En noggrann registrering av klassificeringar i ett så tidigt skede som möjligt är särskilt viktigt för att kunna serieföra och analysera brotten. Klassificeringsuppgifterna ska senare kompletteras i enlighet med de tilläggsuppgifter som fåtts. Närmare anvisningar om registrering av klassificeringsuppgifter finns i PATJA-handboken som bifogats Polisstyrelsens anvisning *Registrering av uppgifter i informationssystemet för polisärenden* (POL-2023-120671).

Klassificeringsuppgiften överförs automatiskt till åklagarens informationssystem som främjar uppföljningen av hatbrott på riksnivå och säkerställer att ett eventuellt hatbrottsmotiv beaktas i straffskärpningen.

I den elektroniska polisanmälan i polisens e-tjänster är det för vissa brott obligatoriskt för anmälaren att ta ställning till om det är fråga om ett hatbrott. Systemet kräver också att ärendet motiveras. Denna uppgift överförs automatiskt som hatbrottsklassificering i polisens informationssystem. Undersökningsledaren ansvarar i sista hand för att klassificeringen är riktig även i fråga om dessa.

- 1) Hatbrottsklassificering ska alltid göras när vilken person som helst som varit med i en situation (polis, misstänkt, målsägande, vittne, anmälare eller någon annan)
 - anser att motivet till gärningen delvis eller helt är fördomar eller hat mot en viss folkgrupp
 - anser att gärningen delvis eller helt har begåtts utifrån ett motiv som är förknippat med ras, hudfärg, härkomst, nationellt eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, kön, sexuell läggning eller funktionsnedsättning eller något annat motiv som är jämförbart med dessa.
- 2) Hatbrottsklassificering ska dessutom alltid göras när brottsbenämningen är:
 - folkmord, förberedelse till folkmord, brott mot mänskligheten
 - tortyr
 - hets mot folkgrupp
 - grov hets mot folkgrupp
 - diskriminering
 - diskriminering i arbetslivet
 - ockerliknande diskriminering i arbetslivet
 - deltagande i en organiserad kriminell sammanslutnings verksamhet, när gruppens mål är att begå ett eller flera brott som nämns i 11 kap. 10 § i strafflagen (hets mot folkgrupp eller den grova formen av brottet).

Även om ovannämnda brottsbenämningar inte nödvändigtvis alltid omfattar ett hatmotiv, är gärningen vanligen riktad mot en viss grupp. Fallet klassificeras som hatbrottsfall för att uppgifter även om brottens målgrupper ska fås ur informationssystemet.

Dessutom är det skäl att betona att vilken gärning som helst som definieras som brott i vår brottslagstiftning i princip kan vara ett hatbrott. Gärningens motiv avgör om det är fråga om ett hatbrott. Av denna orsak är ovannämnda lista inte avsedd som en uttömmande lista.

Beträffande klassificeringsanteckningen ska det beaktas att offrets subjektiva uppfattning om gärningens hatmotiv är tillräcklig för att göra klassificeringen. Om någon av parterna anser att gärningen till exempel är rasistisk, ska fallet klassificeras som hatbrottsfall även om gärningen i övrigt enligt en objektiv bedömning inte verkar ha begåtts utifrån ett hatmotiv.

Syftet med klassificeringen är att i informationssystemet för polisärenden kunna identifiera de fall som eventuellt har karaktär av hatbrott. Eftersom det är svårt att få en uppfattning om fenomenet enbart genom att granska antalet misstänkta hatbrott, ger klassificeringen grundläggande material för en närmare utredning. Med hjälp av klassificeringen fås information till exempel om förekomsten av hatbrottslighet, offer och gärningsmän. Utöver detta är det nytta av klassificeringen till exempel vid serieförandet av gärningar, bedömningen av säkerhetssituationerna i olika områden och i styrningen av polisverksamheten.

När hatbrottsstatistik tolkas enbart utifrån klassificeringssuppgifter ska det alltid beaktas att det är fråga om misstänkta gärningar som omfattar ett hatbrottsmotiv och som polisen fått kännedom om. Klassificeringen grundar sig på en subjektiv syn på gärningens motiv. Ofta är det fråga om offrets syn. För att få närmare information om motivet till gärningen krävs en analys av fallen. Domstolen beslutar i sista hand om det finns bevis för ett hatmotiv i fallet.

Polisöverdirektör

Seppo Kolehmainen

Polisinspektör

Måns Enqvist

Handlingen har undertecknats elektroniskt i dokumenthanteringssystemet. Polisen den 27.11.2023 kl 12:43. Registratorskontoret kan verifiera underteckningen.

Distribution

Polisheterna

För kännedom

Ålands polismyndighet
Inrikesministeriet, polisavdelningen
Riksåklagarens byrå
Justitieministeriet
Sinetti-anvisningsbiblioteket/Staben
Poliisi.fi-webbplatsen/Staben
Polisstyrelsens enheter